

tid for noget under 25 Aar. *) Dette tjener til Udgangspunkt for vort Forslag, efter hvilket den hele Gage-Scala skal gjenløbes i 25 Aar, altsaa være tilbagelagt omtrent ved eller ganske lidet for det 60de Aldersaar. — Hvad Gagens Maximum og Minimum angaaer, da troe vi, at det, efter hvad ovenfor er udviklet, maatte ansees for aldeles billigt, at det nuværende Maximum og Minimum forøgedes med mindst 400 Rd., hvilken absolut lige store Forøgelse naturligtvis relativ (procentvis) er en langt større Forøgelse af de lavere Gager end af de høiere; men da Fastsættelsen af denne Forøgelse i Penge, under en, skjøndt lidet sandsynlig, Synken af Kornprisen kunde blive for byrdefuld for Universitetet, foretrække vi, uden at udtale nogen almindelig Mening om Gagers deelvisse Ansættelse i Byg, af Hensyn til Universitetets særegne Indtægtskilder at foreslaae et fast og gjenemgaaende Tillæg i Byg, at betale efter Capitelstarten, til den efter Alderstrin stigende Pengegage, og dette Tillæg indskrænke vi endda, for saa meget mere at fjerne enhver Indvending mod den foreslaaeede Dprikningsscala, til et Beløb af 90 Edr., der kun udgjøre 360 Rd. efter den Priis af 4 Rd., som ovenfor er lagt til Grund ved Universitetets Indtægters Dpjørelse. Pengelønnen foreslaae vi at lade stige igennem de Trin, som nu gjenløbes i det philosophiske Facultet, med 200 Rd. for hvert Trin, men saaledes, at Lidsafstanden for de tre sidste Trin er lidet

længere. Mindre, men noget hyppigere Tillæg maae foretrækkes for større, men sjeldnere. Vort Forslag for de normerede Universitetslæreres fremtidige Lønning gaaer nemlig ud paa, at

a) Professorer af samtlige Faculteter lønnes

1) med en Pengeløn, ved den	
første Ansættelse af	1200 Rd.,
efter 3 Tjenesteaar	1400 —
— 6 —	1600 —
— 9 —	1800 —
— 12 —	2000 —
— 16 —	2200 —
— 20 —	2400 —
— 25 —	2600 —

2) med et fast Tillæg til Pengelønnen af 90 Edr. Byg, der betales maanedsviis efter Sjellands Stifts Capitelstart for det foreslaaeende Aars Afgroede.

b) (Overgangsbestemmelse.) Hvad nogen Professor i det Diebst, da Overgangen til det nye Lønningssystem skeer, har mere i Gage, end han efter det nye System opnaaer i Pengeløn, beholder han, indtil Forskellen udjævnes ved Dprikning til høiere Alderstrin. Hvad der paa denne Maade foreløbig udredes mere, end Systemet medfører, dækkes derved, at Professorerne i det lægevidenskabelige Facultet saalænge afgive et tilsvarende Beløb af den dem ved Eigestillingen med de øvrige Faculteter tilfaldende Forøgelse i Pengegagen, dog ikke over 2700 Rd.

c. De normerede Lectorer (i det lægevidenskabelige Facultet) lønnes deels med en Pengegage af 600 Rd., der for hvert tredje Tjenesteaar stiger med et Tillæg af 200 Rd., indtil 1000 Rd., deels med et Tillæg af 75 Edr. Byg.

d. De normerede Docenter i de levende Sprog lønnes deels med en Pengegage af 600 Rd., der for hvert tredje Tjenesteaar stiger med 200 Rd. indtil 1200 Rd., deels med et Tillæg af 75 Edr. Byg.

*) Ansættelsesalderen er for hele Tidsrummet omtrent 34 Aar; for de sidste 20 Aar har den derimod, selv naar de to i en høiere Alder ansatte Mand, N. N. Petersen og Hauch, udelades, været over 35 Aar. Af Ansættelser som Professor i en Alder af 27 Aar eller derunder, der tidligere ikke vare saa sjeldne, have siden 1806 kun to fundet Sted (Kolberup-Rosenvinges og Madvig). Forberedelsen bliver vanskeligere og længere. De 62 siden 1788 indtrufne Dødsfald eller Entledigelser give som Middeltal af Tjenesteaar 25 (¹⁵⁴⁵/₆₂), men dette er noget for høit, deels fordi Tjenestetiden ikke er regnet fra Ansættelsen selv, men fra den stundom forhøiede Anciennitet, deels fordi der ved de før og i 1788 ansatte ikke tillige er taget Hensyn til de efter Krægenstein i 1753 ansatte og før 1788 ved Døden afgaaede Professorer.